

Mi készül keleten?

Nekünk éppen elég a nyomorúságunk és így nem igen futja az időnk, hogy részletesebben foglalkozzunk azokkal a várható eseményekkel, amik messze napkeletre, a népek első bölcsője felett feszülnek a levegőben. Mi csak elvétve kapunk felületesnek látszó hírt Ázsia keleti feléről, akkor is vonunk a vállunkon és robotolunk tovább azzal a megjegyzéssel: Igen-igen messze van tőlünk, háttha nem is igaz az egész és csak az ördögöt festik a falra.

Ez a felfogás tükröződik le egész viselkedésünkről, pedig jó volna kissé alaposabban belenézni abba a titokzatos világba, ami egyre jobban felénk vetíti fenyegető árnyékát. Lapozzunk csak vissza a múlt év történetében: Rábukkanunk azokra az eseményekre, amiket eddig nem méltattunk még kellő figyelemre se. Japán és Szovjetország még májusban olyan ellentétbe sodródott, hogy már a mozgósítási parancsok is megjelentek. A szovjet urai azonban nem merték vállalni a kockázatot, mert a biztos vereség elseperte volna egész rendszerüket is. Elhelyeztük elutaltak Amerikába és látszomra kereskedelmi szerződést kötöttek Roosewelttel, valóságban pedig létrejöött közöttük a legszorosabb katonai szerződés. De hát milyen közös érdeke lehet Amerikának és Oroszországnak? Hatalmi helyzetük megtartása, ami egyaránt vonatkozik fegyveres tekintélyükre; és kereskedelmükre is. Ki fenyegeti őket? Japán. Az a lebecsült apró emberfaj, amely csodálatos szívósággal eltanult mindent a fehér

embertől. Kivetette belőle a fogatékosságot, megtisztította a saktól és most ott áll mint egyenlő, sőt erősebb vetélytárs.

Hatvan évvel ezelőtt vitték ki Japánba az első angol gépet. A múlt év tavaszán azonban megjelent a világ piacán az a japán áru, amely jóságával, megbízhatóságával és főképpen olcsóságával — a több ezer kilométeres szállítást után is — egyszerűen legázolta a fehér ember gyártmányát. Amerika, a gyári ipar legjellegzetesebb földje csödbe került. A dollár és a yen harca megkezdődött a tőzsdéken és folytatódott a napi életben, ahol a munkanélküliségben nyilatkozott meg. Japánban nincs munkanélküli, mert a felesleges emberanyagot hódítottak új földet, amit elneveztek Manzsukoonak. Jelenleg százhusz millió ember dolgozik a japán császár parancsára és szövögeti azt az álmot, amely elvezeti a világ-hatalomra.

A világháborúban megtört a fehér ember felsőbbrendűségének varázsa: Százhusz millió japán, négyszázmillió kínai és háromszázmillió hindu próbálgatja az öklét, hogy mikor üthetné orra a fehér embert; akit büszkesége és beleegződött urhatnásága még mindig annyira elvakít, hogy nem akarja meglátni a veszedelmet. Európa elenyésző kicsi folt — annyi, mint egy kínai tartomány — a színes népek óceánjához viszonyítva. Amíg itt az öreg Európában egymással torzalkodnak a muló dicsőségeikért és pillanatnyi előnyért, az alatt messze keleten izzik a föld, vajdúdik a történelem és megszüli azt az új világot, amelynek előrerémlő árnyékát mi még

mindig a beteg agy képzelgésének tulajdonítjuk.

A diplomácia boszorkánykonyháján azonban rotyog a fazék. A népszövetségnek nevezett nagy- és kisanant érdekszövetkezet csak Európa viszonyait őrzi rideg mozdulatlansággal és behunyja a szemét az események láttán. Pedig ott meredne rá a megdöbbent események sorozata: 1935. december végén lejár az ugynevezett londoni hadihajó-egyezmény, amely valamelyes gátat vetett a nyakló nélküli hadihajó építés elé, azután 1935 márciusában lép érvénybe Japán ki lépése a Népszövetségből, amikor nem köti a kezét a régi szerződés és megkísérélheti, hogy meg-

szerezze azokat az angol, amerikai, spanyol, holland, francia és portugál szigetek, melyeknek lakói nagyrészt máris japánok és olyan messze esnek a fehér országtól, hogy majdnem lehetetlen a megvédésük.

Nem folytattuk. Ezekből is látjuk, hogy „nem babra megy a játék.” A fehér nemzetek egymást sorvasztják, mialatt a színesek nyugodtan, céltudatosan készülődnek. Amitük önmagukat, tetszlegünk vélt hatalmunkban és felsőbbségünkben, amikor már régen leesett a „koronánk” és röviden arra ébredünk, hogy szerepet cserélünk: Mi lettünk a függvényei a lenézett színes embernek.

FARSANG.

A farsangi hangulat árja terjeng a levegőben. A zord, hideg télben az emberek egymáshoz közelebbhöz, a szívet egymáshoz felmelegítő, vidámság derűs sugara leheli be az éjszakákba. Ezen meg fokozottabb mértékben sorakoznak egymással országok, a farsangi találkozás, mint az előző években.

Lehet ezt azzal a szemüveggel is nézni, hogy nem jól van ez így. A közállapotok, a nyomorúság és rontásfogta halálszorosában, a gazdasági, erkölcsi, stb. válságok idején kétségtelen nincs meg az a tisztá csengése a dalnak, a muzsikának, mint a boldogabb idők régmúlt napjaiban. S talán jobban is illenek hamuban üve vezekelt tartani, amíg kisüt felettünk újra a nap sugar és magától kívánczik az arcra a mosolygás.

De az is kétségtelen, hogy Platonnak is igaza van, amikor Madách lantján a falanszterben azt mondja: Még borsókon térdelve is — szépeket álmodom.

Hát bizony bennünket is térdre kényszerít a sors, a magyar sors. Nem is babérokra, de vérző tövisre lép a láb hosszú évek történelmi országúján. Am ha maga zord is a jelen és kiellen az élet és ha még úgy megrabol is kenyérünk egy-egy darabjától, vagy az egészét is, a házra való vonatko-

zásban is — álmainktól mégse engedjük megfosztani magunkat.

Egy-egy ilyen álomvirág ma minden farsangi este a nagy magyar télen. Sok tekintetben talán művirág, lórását, minőségét és lefolyását tekintve, de ha a nemes magyar életkedvvel s a kicsapongásoktól mentes, szelőségekre nem csapó, egészséges vidámság illatjával telítődik, úgy a mai időkben mind egy-egy jótétemény is válik.

Mert aki ma bárminő formában örömet tud embertársának szerezni, s mosolyt tud ajkára csalni — maga sem tudja milyen nagy jót cselekszik.

Amikor a lehorasztott, a gondfelbőke elmerült fej újra felemelkedik, a görnyedt váll ismét kiegyenesedik, a borús arcokon a ráncok elsimulnak: mindannyiszor új életenergiákkal való telítődés áll be s ezekre ha valamikor, úgy a jelen időkben kiváléppen való történelmi szükségesség esete áll fenn.

Legyen bármi nehéz a sors, kiellen az élet, ha valamikor, úgy most a magyar sors boszorkányjárásos éjjeli óráin ne fedje senki sem, hogy

minden éjszaka felett is örök Napfény ragyog, s nincsen éj, melyre hajnal ne virradna. De ne legyen a pokol tüzeinek egy-egy feltörő, felcsapó, lelkiértékeket elhamvasztó perzselő lángja. Dr. Cs. L.

VERSEK.

Bál van most — !

Bál van most az én szülőfalumban is, — Azt írták onnan. Vidám-mulatságos farsangi bál, Kezembem a levél, szememben a könnyek S a gondolatom, — ma haza talál. Keresem a Vágot... A pöstyéni parkot... A sok-sok régmúlt szép emlékeket, S hiába gondolok haza e tájra, Meg nem találom többé gyermekségemet! Elmult az idő, Ma itt is bál lesz... S nekem mégis tájón megremeg a lelkem, Mert elszakítottak tőled édes Szülőházam, S nem szabad nekem ott ma bálba [mennem!]

Hangulatperc.

Az óra üt... Félt tűz múltott... Egyedül ülök itt a csendben —, S az arcom csupa tűz... Mozog minden ideg, A szívem hangosan dobog... A szobám homályos és hideg... A kék szín falon... fekete keretben... Egy fehér üvegpaláramragyog, Alatt két szem... S én nézem... S amikor nézem... Oly boldog vagyok — !

Trio.

A zongorán lődött szívverések, Különbö bangok, Halk melódiák csengnek... Valahogy olyan jól esnek fülemnek — !

A gondonka — mély, nyugodt és csendes, Alig szól néha, De olyankor melegen — kimérten búg... [nak a hangok, Mint karácsony este, A templom harangok — !

A hegedű hangja fojtott — zokogás, Nehéz bú... fájdalom, Könnyűt csal a szembe, Behunyott szemekkel hallgatom... S — O — jut az eszembe — !

Jutalom.

Aranytoll, ... bélyeg, Kis könyvek... pamut ibolyák, Hol az egyik kislány kap belőlük egyet, Hol megint a másiknak adom át. Ez jutalom... mind, Mert jól felelt... Vagy szépen megrajzolták az apró kis köröket, S ez örömrre... kedvre hangolja őket. Biztosan megörzik majd, Mert büszkék... En pedig boldog vagyok ezért — nagyon, Szeretem őket... S a szívem — jutalmul — Mindennap — Mindnek — odaadom — !

Vianovszky László

Amerika - Európa - Magyarország.

Európa: a görög-római és a keresztény kultúra gyümölcseit kitermelő földrész. A legújabb időkig a kultúra és civilizáció minden jelentős eredménye itt született meg. Távoli világrészek gyermekeit zárandokoltak ide, hogy otthoni, — az európainál talán sokkal ősbib kulturájuk mellé hazavigyék az európai kultúra eredményeit.

Az őskorban a görög-római köztársaságok állami s társadalmi berendezése, a római császárság autokratizmusa, a középkorban a hűbérrendszer, a rendi alkotmány, az újabb korban a demokrácia, a parlamentáris népképviselőt mind egy-egy korszak az európai népek történetében. Minden határkőnél fellángol a régi és új rend egymással való küzdelme, ezután következik a győzedelmes új rend fénykora, amelyben a társadalmak szigorúan ragaszkodnak és igazodnak az új rend lényegét képező és győzelmet elősegítő alapelvekhez, azután a rendszeren az új áramlatok által ütött rések, az idők folyamán az elvénülés, kiöregedés, kitanulás és kihátrálásból eredő hibák előkészítik a rendszer bukását. Energiája még egyszer felfokozódik az újabb eszmék elleni küzdelemben, a jelzavak azonban már csak puffogó frázisok, amikben kevesek

hisznek s a régi rend meghal, eltűnik a történelem sülyesztőjében, hogy átengedje helyét a győzedelmes újnak. Ez a folyamat speciálisan európai, népeinek heterogén volta az oka, hogy aránylag, világviszonylatban kis területen az alakulás legtöbbször lassú folyamat. Csak Oroszország esetére utalok, ahol a cári autokrata abszolutizmus Keresztkij forradalmáig fenntudta magát tartani, hogy innen, mint egy földrengés által a helyéből kilódított óráng a ellenkező végletig, az anarchiáig, a kommunizmusig vágódjék ki.

Amerikában már felfedezése óta birkóztak a demokratikus állami s társadalmi berendezések egymással. A küzdelem egyszerre s egy időben terjedt ki arra az egész területre, ami miniket európaiak Amerikából érdekel, mert az, hogy Mexikótól délre mi történik, nem érdekelt soha s ma sem érdekelt különösebb mértékben bennünket. Amerikában a mindenünnen való bevándorlás mellett máig mégis csak kialakult egy ugynevezett amerikai közszellem, amelyben incarnálódik az angol, német, francia, olasz, indián és még ki tudná hány fajából valami, — amely azonban mindezekből kialakult.

Ezzel szemben az általános kultúra

Uj üzlet!

Salgótarján, Fő-utca.

Szép és kellemes lesz otthona, ha

BUTORÁT

dusan felszerelt butoráruházaiban vásárolja.

LÖWY GYULA butoráruháza

Uj árak!

R. k. templom mellett.

és civilizáció mellett Európa területén zárt kultúregységek voltak és részben még vannak, ezekben a zárt egységekben sajátos nemzeti és faji kulturákat találunk, melynek hatásai alól nem képesek magukat egészen azok a szórványok sem kivonni, amelyeket sorsuk egy-egy ilyen rájuk nézve idegen nemzet, idegen fajta zárt kulturterületére sodort s amely szórványok a mai modern, közlekedési és érintkezési eszközök mellett is tulajdonképpen közvetítői s nivellálói a nemzeti és faji kulturáknak.

Európa a világháború után kétségkívül új korszakba lépett. A népvándorlás megszűntével, melynek a tatár és török invázió kikapcsolva, utolsó hulláma mi magyarok voltak, minden társadalmi mozgalom, (nem térben, de időben mozogva) nyugaton kezdődött s haladt, húzódtól mindég lassabb-lassabb ütemben kelet felé. A háború utáni korban a Kereksíki forradalma után a régi berendezkedésekkel szemben felmárták bolsevizmus, vagy ha úgy tetszik kommunizmus, újra keleten ütötte fel a fejét oly mértékben, hogy arra, mint társadalomformáló tényezőre akarva, nem akarva az egész világnak fel kellett figyelnie. Csápjait ez egyaránt nyugtatótá kelet és nyugat felé, végeredményben azonban lokalizálódtak s hogy nem fog egyelőre hosszú ideig végleges rendet teremteni ott sem, ahol nagyra nőtt, azt már az eddig lefolyt életről s jelen állapotáról nyugodt biztossággal következtethetjük. Hogy azonban a háború folytán az ideiglegesen törökített európai népességben, a nagy nyomorban és nélkülözésben szenvedők milliói között nem vált általános ragállyá, az nem annyira a régi rend állékonyaságának, az emberek ebben való bizalmának, hanem inkább annak köszönhető, hogy más, a kommunizmustól együgyű, mint a demokrácia-liberális-individualis eszméktől egyformán eltérő olyan új eszmék születtek s fejlődtek fel, amelyek mindkét világszemléletet mai formáiban egyaránt ellenségesül érzik s mindkét világszemlélet ellen, — ismerjük be, — több ízben győztesen bocsátkoztak harcba.

A demokrácia-liberális-individualis eszmékre esküdők táborá ellen már a háború előtt kialakult az ellentét, amelyben több-kevesebb párttörödek állandóan küzdött s küzd ma is. Ezek a küzdelmek, ha a jelen világnézeti harcok előcsatározásának tekinthetők is, mégis csak lokális jelentőségűek, egymással szerves összeköttetésben nem levő, inkább po-

litikai sikerekért vívott békaegérharcnak tekinthetők, igen nagy hiba lenne azonban, ha ma akár az ilyen kis-mértetű küzdelmeket is a békeidők perspektívájából néznők, mert hisz öreg földrésznőkön, — nem tekintve az oroszországi állapotokat, ahol rend európai szempontból egyáltalán nincs, — Olaszországban és a hetven milliós Németországban, minden a világon létező modern alkotmányos berendezkedéstől alapjaiban eltérő új rend létesült, amely sutba dobta a békevilágnak a háború után eltorzított alkotmányos berendezéseit, gazdasági szabályait s Európában számbavehető (Oroszországtól kivételével számított) háromszázötven milliónyi népességéből 120 millió esküszik erre az új rendre. Hozzá olyan két nép, amelyek a kultúra és civilizáció útjain mindég elől jártak. A maradék nagyobbik részéből több, mint a fele, keresi a kiegyenlítő formákat: menteni a régiből, ami menthető, de alkudni az újjal, szemmel tartani a fejlődést kint épügy, mint a zárt nemzeti s faji kulturterületeken belül. A küzdelem a régi és új áramlatok között azonban nem politikumokra, de gazdasági kérdésekre terelődött. Az egyes országok között ép úgy, mint azok keretén belül a társadalom különböző rétegei között megbomlott gazdasági egyensúlyt keresi a kiegyenlítő, amely mozgalmakban kívánatos lenne, hogy a kiegyenlítő és ne katasztrófaszerűen, hanem kölcsönös engedményekkel s evolúciós törvények.

Sem a régi rend haláladára nem vagyok, sem az új rend prófétája lenni nem akarok, de amilyen balgaság lenne ma már a régi rend mellett kritika nélkül kardoskodni, ép oly megdondolatlanság az új rendre fenntartás nélkül esküdni. Európában a népek sokfélesége, azok államrendjének különböző fejlődése, különböző nemzeti s faji sajátosságai miatt eltérő gondolkodásuk miatt nem lehet egységes formulát találni az új berendezkedéshez, gátját szabják ennek a mindenhol többé kevésbé feltett nemzeti hagyományok, de hogy minden nemzet választson áll s a kavargó világáramlatokban mindenki számára a lét, vagy nemlét kérdését jelenti, hogy megtalálja-e új, a mai világtól életfontosságú, az kétségtelen minden, csak egy kicsit is gondolkodó ember előtt mélyrehatóbb vizsgálát és buvázkodás nélkül is.

(Mercurius.)

Csütörtökön este a városházán tartott nagy sportértekezlet egyhangú lelkesedéssel kimondta „A Munka” külön sport ujságja megjelenésének szükségességét és támogatását.

Még a tavaszi bajnoki forduló előtt megjelenik a várva-várt sport ujság.

Csütörtökön d. u. 6 órakor a városháza tanácstermében „A Munka” végrehajtó bizottságának tagjai, munkatársai, továbbá Salgótarján és vidékének sportját irányító lelkes sportfiatalkarok tartottak Köntzey Ferenc lapvezér elnöke alatt rendkívül népes és emelkedett hangú értekezletet. Az értekezleten először Köntzey Ferenc lapvezér és Lapsánszky János, „A Munka” felelős szerkesztőjén kívül jelen voltak Baranyay Miklós, Horváth László, Róder Alfréd, Lizsnyánszky Antal, Boray József, Szabó István, ifj. Urbán Kálmán, Jakus Lajos, Halácsy József, Schmelcz Miklós, Hlavay Lajos, Singer Gyula, Kautzky József, Kaszper Kálmán, dr. Zemplényi Imre, Bollner Pál, Völcker Ernő, Lichtner Antal, Földiák Imre, Kincs Emil, Rómer Árpád, Krauter Gyula, Péntes Zoltán, Kossik István, Dr. Tóth Mátyás, Gaál József, Takács Ferenc, Torday Lajos, Tallán József, Kraft Aladár, Weisz József, Tóth Lajos, Rokfalussy Lajos, Torday Rezső, Tilger Károly, Kertész Sándor László l. a sport lelkes és önzetlen barátai.

Köntzey Ferenc meleg szavakkal üdvözölte az értekezleten megjelent sportfiatalkar, örömeinek adott kifejezést a nagyszámú megjelenés miatt, ismertette az összehívás célját: Salgótarján és vidéke sportéletének, sportintelligenciájának fejlesztését célzó sportujság megindításának szükségességét és a lehetőség feltételeit. Közölte az értekezletet, hogy az illetékes hatóságok is rokonszenveznek a tervvel s maga a vármegye főispánja is magas pártfogását és támogatását volt szíves kiáltásba helyezni.

Lapsánszky János „A Munka” felelős szerkesztője ismertette ezután részletekben a vonatkozó terveket. „Nem materiális, hanem tisztán ideális célok készítik „A Munka” szerkesztőségét a külön sportujság tervének a megvalósítására”. Kifejtette, hogy nem mai keletű ez a mozgalom. Régi óhaja ez már sok lelkes sportbarátunk, hogy Salgótarján és vidékének országos viszonylatban is fejlett sportja, ujságát, nyilvánosságot kapjon.

Mert Salgótarján és vidékének nemcsak kiváló sportolói, hanem elsőrangú sportujságíró gárdája is van, akik a fővárosi lapokban is előkelő helyet vívtak ki maguknak. Kedden jelenne meg „A Munka” külön sportujsága, amely kizárólag csak a sporttal és sportneveléssel foglalkozna.

Dr. Tóth Mátyás városi aljegyző a sportban nemcsak az egyéni erő, ügyesség, kiválóság és egészséges fejlesztés

látja, hanem magasabb nemzeti érdekekből is helyesli az ismertett mozgalmat, amely itt a trianoni határszélén különösen felbecsülhetetlen jelentőséggel is bír. Örömmel üdvözli „A Munka”-t, hogy ezen ideális és nemzeti célok elére álljon.

Horváth László helyettes polgármester szívvel-lellekkel csatlakozik az akcióhoz, helyesli a sportujság keddi megjelenését, mert — igaz ugyan, hogy a budapesti nagy sport lapok már hétfőn hozzánk érkeznek — de habár céljaink országosak is, mégis helyi jelentőségűek annyiban, hogy a mi fiainkrol emlékeznék meg bővebben.

Dr. Zemplényi Imre bányáorvos, szakíró szerint is meg van a létjogosultsága a külön helyi sportujságnak, csak arra kell vigyázni, hogy általános és magasabb szempontból legyen irányítva és ne süllyedjen hangjában, felfogásában, stílusában, kritikájában helyi nivóra. Nem öltetzerűen, hanem megszervezett erővel kell a munkára elindulni. Rendkívül fontosnak tartja a szerkesztő személyének megválasztását, a vidéki sporttudósítói gárdát megszervezést s azok részére legalább a telefon és távirat díjának mindenkor előteremtését, mert a levelben való beszámolás az idő rövidsége miatt megbízhatatlan. Javasolja a járási testnevelési felügyelő és a vidéki levéntelet oktatás vezetőinek a munkába való bekapcsolását. Végül a Nemzeti Sport vidéki tudósítóinak segítségét helyezte kiáltásba.

Lapsánszky János újabb felszólalásában azonosítja magát Zemplényi doktor megfontoltságot kívánó felfogásával, de megnyugtatja az értekezlet tagjait, mert az előzetes munkálatságnál és tervezetseknél a szerkesztőség ugyanezeket a szempontokat mérlegelte első sorban. Singer Henrik kedvére közölte Lapsánszky szerkesztő, hogy a külön sportujság példányonként 10 fillérbe kerülne, az az elgondolás szerint „A Munka” előfizetői az eddigi 1/4 évi 2 P-ös előfizetési díj ellenében ráfizetés nélkül kapnák a kedden megjelenő sportlapot is.

Bollner Pál a szerkesztő mellé az egyes sportágak hozzáértő szakembereit közül szaktanácsadókat ajánl, mert az a szerkesztő bármilyen jó sportember legyen is, minden sporthoz nem érthet.

Róder Alfréd, a sporttudósítókól is egyéni és klub érdekeiben való felülemelkedést kíván. De ha ez a tudósításban mégsem jutna kifejezésre, az illető sportrovat szakvezetőjének kell megítélni: hol végződik a tudósításban a sport és hol kezdődik a klubé.

Köntzey Ferenc a felszólalások anyagát tömören összefoglalva, megköszönte a nagy érdeklődést és az értékes hozzászólásokat. Kijelentette, hogy a részletek s különösen a személyi kérdések megoldása „A Munka” belső ügye, felteszi a kérdést helyesnek találja-e az értekezlet az ismertett tervet és szándékot, mert ha igen, akkor a mai értekezletből újabb erőt, lelkesedést merítve, a kitűzött cél mihamarábbi elérését legfontosabb feladatának tekinti.

Az értekezlet általános helyesléssel felelt a feltett kérdésre, így nemcsak Salgótarján és környékének, hanem Eszéknek is egyetlen sportlapja elindult, hogy a tervekől, óhajokból nemzetünk és városunk érdekét szolgáló valósággá váljék.

Templomvárók!

Csilingelve szól virradatkor a kis kápolna szabadban álló harangocskája s szavára a gyártelep hatalmas és kifogástalan munkásházainak ablaka egymásután kivilágosodik... Ebreszt és imára serkent a kedves hang ezeket, belopódzik simuló hangjával olyan szívekbe is, ahol eddig idegen volt.

A gyárba siető emberek egy percére benéznek a barátságos kis kápolnába, hogy erőt merítsenek a munkához.

Ünnepnapon d. e. négy istentisztelet van, de még így megoszolva is a híveknek csak egy kis töredéke fér a kápolnába.

A hatalmas pasztorációs munka megmozgatta a kis szivárgástól kezdve egészen a felnőttek „Credo”-jáig a hívek ezreit, de egy nagy, közös istentiszteleten egybeolvadni, egymás látásán, példáján, lelkesedni nincs módjában az évtizedek óta templomért imádkozó híveknek.

Példátlan lelkesedéssel adakozott a város északi része és sokan a déli részről is a kápolna és rendház felépítéséhez, lemondva a nagyon leszorított, kis igényű szórakozások egyszerűségi is.

S most bár áll a szép és barátságos kápolna, mint kiinduló forrása a nagystíliú krisztusi, szerzetesi, emberbaráti tevékenységnek, fellángolt a vágy egy igazi, nagy templom után s visszhangzik az ígért: *amennyi eddig áldoztunk, készséggel meghozzuk még, csak építsenek a mi kedves, agilis ferences atyáink minél előbb templomot!*

A válságos nehéz időkben a lelkek erősségén, felkészültségén mulik népek, nemzetek boldogulása, nem lehet tehát közömbös sem hatóságoknak, sem vállalatoknak, sem az egyedeknek, hogy milyen munka folyik a hitélet terén az Egyházakban.

Az orosz bolsevizmus legelőször is az ellentét legerősebb várait: a templomokat, kolostorokat rabolta el s aztán fogott hozzá gyilkoló munkájához, melynek borzalmairól a sajtó és a közvélemény véres elfojtása miatt csak töredékeket hallhatunk, de ezek éppen elégségesek arra, hogy a hitetlenek és örültek kísérletező politikája ellen minden erőnkkel védekezzünk.

Háiba van meg valamelyik államnak látszólagos gazdasági rendezetlensége, technikai felkészültsége, ha a tudás al-

kotásait nem a mélységes istenszeretet s az ebből fakadó felebaráti szeretet inspirálta.

Hej ha az embereket nem a rossz-májú kritika és önzés jellemezné első sorban, mily könnyen felépülhetne még ma is egy-egy templom, egy-egy kultúrház, ahol értékes lelki kincseket osztogatnak, mely bologdit vagyon nélkül is. A borzalmak példákban nem sokan elmélkednek. A pénz, kincs után való sóvárgás, törtetés, hatalmi aspirációk borított verbe a felvilágos s borithatják még végleges pusztulásba az egészét, hogy aztán Lucifer vegye kezébe a földi élet irányítását!

Vannak még hál' Istennek, akik kongatják a vészharangot, ébresztik az alvó lelkiismeret szavát s mind többen és többen állnak a sorba, hogy egy-egy téglával, tanáccsal erősítsék, segítsék a megvalósuláshoz a város északi részén oly sóvárgva kívánt templomot, hogy az abban folyó munkának áldásait közvetve az egész város, nemzet, emberiség élvezze, hasznosítsa.

Közel van Krisztus az emberekhöz, csak akarjuk is Őt észrevenni!

Az 1858 évben alapított

AZ ANKER ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ R. T.

kérea Salgótarján és környékén **létjogosultságok** alkalmas **cégek**, vagy **személyek**. Szíves ajánlatok, melyek biztalanban kezelhetnek. Az Anker Biztosító R. T. pestvidéki vezérigazgatója Budapest, Deák-tér 6. címsz. terezők.

Budapest a reformok küszöbén.

Korántsem célunk, hogy a főváros és a vidék közötti békét megintassuk, amikor a fővárosi reformhoz hozzászólunk, mert jól tudjuk, hogy az ellentétek kiéleződésének harcában az egyetemes magyar érdekek kapnak a nehezen gyógyuló sebet. Mégis, az időszaki reform során, meg kell mondanunk álláspontunkat.

Előjáróban hangsúlyozzuk, hogy megértjük, aktuálisnak és helyesnek tartjuk a kormány reformterveit, amelyek sürgősen időszaki fővárosunk életében. Időszaki tartjuk közigazgatási, de legfőképp gazdasági okokból.

Ami a közigazgatási szempontokat illeti, ezek, bár elsősorban a fővárosra és a kormányra tartoznak, még sem indifferensek az országra nézve, nem, különösen akkor, amikor a nehéz megélhetési viszonyok és a közterhekben való súlyos részvétel egyre erőteljesebben követeli az adminisztráció egyszerűsítését.

A főváros nem Budapest, még kevésbé az itt kialakult pártfrakciók, hanem az ország! Ezért nem közömbös számunkra, hogy mi történik az ország szívében, sőt nagyon is érdekel bennünket, hogy fővárosunk politikai életét milyen szálak szövik át, hogyan gazdálkodik a közigazgatással, hogyan itél meg a vidék szempontjait, miképp használják fel azokat a gazdasági erőforrásokat, amelyeket az egész ország vérkeringése visz fel az ország szívébe, hogyan érvényesülnek a milliós városban a szociális követelmények, hogyan gazdálkodik az anyagi eszközökkel, nem emészt-e fel túlságosan sok értéket a bürokrácia, stb. Ez mind igen közérdeklő a vidék lakosságát, amely joggal kutatja azt is, hogy az agrár Magyarország szempontjait szem előtt tartják-e a főváros vezetői köréi?

Amint a jelek mutatják, a kormány reformterve erősen az elevebe vág, mert a főváros pártjai, vagy legalább ezeknek szöszölő, erősen tiltakoznak az újítás ellen és néhány 24 óra alatt a nemzeti kormányval szemben létrehozta egy úgynevezett „alkotmányvédő” blokkot.

Erre már a vidék is fokozott figyelmet szentel az eseményeknek, mert tudni akarja, vajon valóban veszély fenyegeti-e

a magyar alkotmányt? Azt az alkotmányt, amelyet nemzetünk legjobbjai szenvedtek, történelmünkben martíriumot és amely alkotmány a magyar nemzetnek legösibb joga.

Lássuk tehát miről is van szó? Az új fővárosi reform átmenetileg kormánybiztost állít a város élére s teszi ezt azért, hogy ezáltal biztosítani lehessen azoknak a reformterveknek végrehajtását, amelyekre Budapest életében elődázhatatlannul szükség van. Azt kérde erre a tájékozatlan közvélemény: hát a jelenlegi keretek nem nyújtanak kellő biztosítékot a reform végrehajtására? Sajnos, nem. Budapest a pártszövevények kompromisszumainak uralkodó alatt áll.

Az alkotmányban gyökerező autonómia, valóságban, nem a főváros addigi polgárságának autonómia volt eddig, hanem a pártoknak a hatalomban való osztozása, a budapesti polgár részéről az országban a legtöbb pótdó, a magas víz, villany, gáz és közlekedési díjak fizetése mellett.

Könnyebb a tevének a tő főként átjutni, mint Budapestben valamit keresztülni vinni, a fővárosi pártok hatalomban osztozkodó akarata ellen. Ebben a párturáli rendszerben valóban szorongatott helyzetben fejtette ki működését a főváros élén a polgármester, akinek a pártok kvótá szerinti osztozkodása ellenére, még a legkisebb díjnoki kinevezést sem lehetett fogadtatósítani.

Több mint két esztendeje, hogy a kormány kívánságára tervbe vétetett a fővárosnál száz közigazgatási gyakorlati állás betöltése. A mai napig sem lehetett a gyakorlatokat kinevezni, mert nyolcezer előkelő protektor irt ajánló levelet és kilencel a pártok között, amelyek nem tudtak még megállapodni a részesei kvótában.

Ez a párturalom és klikkrendszer áll most is a reformok útjába s felhasznál minden eszközt ennek megakadályozására, „alkotmányvédő” blokkot szervez és hangzatos frázisok szövegével igyekszik elvakítani a közvéleményt.

A politikai és közigazgatási szempontoknál azonban sokkal fontosabbak a vidék megítélésében azok az argumen-

tumok, amelyek gazdaságilag teszik szükségessé a fővárosi reform megalkotását.

Sajnos, a mi szépséges Budapestünk gazdaságilag szinte külön állam volt mindeztől Csonkaházánkban. Az agrárjellegű magyar vidék minden terménye krudélis vámsorompóba ütközött, ha a fővárosi piac felé igyekezett. Pedig Csonka-Magyarországnak Budapest a legfőbb fogyasztó piaca, amely felszívott magába mérhetetlen sok gazdasági erőt, de sajnos ebből vajmi keveset kapott vissza a vidék. Ennek lett következménye, hogy megbénult az egészséges körlörög, ami egyoldalú vérellátást eredményezett csupán.

Budapest millió lakosú város, fogyasztása vagy félmilliárd pengőre becsülhető. Óriási tehát az a terménymennyiség, amely a főváros lakosságát táplálja s amely ennek az „önálló vámtérület”nek falai közé kell, hogy eljusson. Szomorú adatokat lehetne itt felsorolni a fővárosi szabályrendeletekről, amelyek magyarizált adják annak, hogy a szabósi burgonya hogyan drágult meg Budapest négy-ötszörösére s milyen drágulási skálán megy át a buza, a bor és minden élelmi cikk. Ezek az adatok azt igazolják, hogy a főváros klikk és pártpolitikai uralkodó alaposan kiélte az ő külön, „állam az államban” életét.

A vidék terményeinek megvámolása és a dézsma-mérték annál jobban működött, minél rosszabb volt a főváros párturalmának a gazdálkodása. A deficitet a főváros polgársága s a vidék termelői társadalma fizette meg. Közben szegényedett mind a két tényező, amivel karöltve járt a fogyasztás csökkenése, viszont emelkedtek a vámtételek, szigorúbbak lettek a szabályrendeletek. Más szóval: a terhek nyögte a polgárság, de virult változatlanul a fővárosi pártok és klikkek kéz a kézben uralkodni.

A vidék lakossága lelkes megértéssel figyeli a kormány erőteljes lépését és bizakodóan tekint a jövő felé, mert szentül meggyőződve, hogy a kormány részéről célba vett údvös reform által Budapest, a jövőben valóban az ország, s nem egyes pártok és klikkek uralmi csoportosulása lesz.

állandó
Szórakozást vásárol

OTTHONÁBA A 3-4-ES
ORION BAND-PASS
EURÓPAVEGŐ KÉSZLEKKEL
MERT ABSZOLÚT SELEKTÍV
TÁSA FOLYTAT EURÓPA
RÁDIÓMŰSORAIBAN
TET-
SZÉS SZERINT VÁLOGATHAT

ORION-RADIO
1331

A MOVE Salgótarjáni Lövészegyesület f. hó 25-re a hím. kath. kör kistermében értekezletet hívott egybe, amelyen megalakította a MOVE kebelében belül a női- és férfi tornászszakosztályt. Felhívjuk tagjainkat és mindazokat, akik a MOVE szellemével azonosítják magukat, jelentkezzenek február hó 10-ig Fischer Ernőnél, egyesületünk főtitkárnál, a városházán, Cservenszky Jánosnál, a tornászszakosztály referensénél Fülek-u. 48., Továbbá M. Nagy Lajos bajtársunk divatrua üzletében. A tadjavonta 2 pengő. A hölgyek és urak részére szertorna, ritmikus torna, játékok és ritmikus táncok tartanak, azonkívül a szakosztály tagjai a MOVE lövészegyesület összes előnyeit élvezik. Az értekezlet a legteljesebb hangulatban oszlott szét és reméljük, hogy Salgótarjáni város egy új sportlehetőséggel gazdagodott meg, melynek lelkes kultiváló valószínűleg az ez évben megrendezendő világbajnokságon is eredményesen fognak szerepelni.

Meghívó. A „Salgótarjáni Vívó Egyesület” 1934. évi február hó 1-én (csütörtökön) este 9 órai kezdettel az Acélgyári Tiszti Kaszinó helyiségében táncestélyt rendez, melyre az érdekelteket tisztelettel meghívja az Elnökség. Belépődíj személyenként 2, családtagja 4 P, ruhátár díjjal együtt.

Meghívó. A Budapest-Salgótarjáni Gépgyár és Vasöntő Rt. tisztviselő kaszinója 1934. évi január hó 27-én este fél 9 órai kezdettel saját helyiségeiben műsorral egybekötött táncestélyt rendez, melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépődíj nincs. Ruhátár személyenként 50 fillér.

Az előlatti háziaszony gondoskodni arról, hogy háztartása ne csak napokra, hanem több hónapra, sőt egész évre is legyen látva beállított, élelmiszerekkel és tüzelőanyaggal. A fűtés és az élelmiszer kérdéseinek a megoldása régi, bevált szokás. A mai embernek a technika lehetőségeit nyújt arra, hogy ehhez hasonlóan családja szórakozását is előre bessen. Ugyanis, aki jó rádió vásárol, évekre teszi kellemes otthonát, mert a rádió épen olyan nélkülözhetetlen, mint telen a fűtés. A dinamikus hangszóróval egybekötött 3-1 lámpás, Band-Pass rendszerű 7331-es Orion rádió abszolút selektivitással és élelketlen tisztá hangzól közvetíti Európa rádióműsora.

Talált tárgy. 1933. nov. 27-én a vaskapu utcában egy teherszárnyaló fűket találtak. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrkapitányságon.

„Hét Nap” címmel Szakács Sándor országgyűlési képviselő szerkesztésében politikai hetilap jelent meg. A két első szám bőséges és rendkívül érdekes tartalommal fogva érdemelt figyelmet. Ara 20 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Podmaniczky-u. 27. Tel.: 120-69.

Salgótarján megyei város polgármesterei hivatalától.

1373/1934.

Hirdetmény.

Salgótarján megyei város tulajdonát képező nyári vendéglő, a hozzátartozó szoba, konyha és mellékhelyiségekkel álló lakás, uszoda, tenisz és korcsolya pálya bérletére árverést hirdetek.

Az árverési feltételek és a szerződés-tervezet a városi főjegyzőnél a hivatalos órák alatt beszerezhetők.

Az irásbeli zárt ajánlatok beadási határideje február 10. d. e. 12 óra. Felbontás ugyanakkor.

Salgótarján, 1934. január 26.

Dr. Förster Kálmán
polgármester.

Hírek és különfélek

Megalakult a salgótarjáni Katolikus Népszövetség. Salgótarján megyei város és környéke katolikus társadalma január 14-én d. u. impozáns gyűlés keretében jött össze a Katolikus Kör nagytérben, hogy a budapesti kiküldöttek jelenlétében megalakítsa a Katolikus Népszövetség salgótarjáni szervezetét. Az alakuló közgyűlés egyhangúlag a következő tisztségeket és egyéb szerveket választotta meg: Egyházi elnök: Traut Páter esperes plébános, világi elnök: Dr. Vilmos Gyula városi tisztviselő, ügyvezető elnök: Csillik Ernő m. kir. bányakapitánysági irodafőtiszt, ügyész: Dr. Holcsek Béla ügyvéd, főtitkár: Lechner János m. v. főbírói főnök, titkár: Makó Károly számtiszt, pénztáros: Imriss Ernő adóhiv. i. tisztv., ellenőr: Egri Endre polg. isk. tanár. Ezen kívül 50 tagú választmány és 30 helyi igazgató választott. A központi kiküldöttek mélyenszántó és hatalmas lendületű, lélekbe markoló beszédet tartottak. Gáspár János egyetemi magántanár, a Quadragesimo Anno eszméjéről, Arký József számv. főtanácsos pedig a szervezetről, Traut Páter esperesplébános az összeraktásról és Csillik Ernő ügyvezető elnök a megalakulást megelőző küzdelekről beszélt. Azonkívül 2 szép szavalt is volt. Az alakuló közgyűlést a Boldogasszony Anyánk kezdetű ének nyitotta meg és a Himnusz elénekélése zárta be.

A Balassa Társaság irodalmi estéi. Hétfőn este tartotta ülést a kath. kör kistermében a Balassa Társaság irodalmi szakszékét. A meghívott szakosztályok tagjai, a társaság tisztikara, ezeknek vendégei, az irodalmi mozgalmak iránt érdeklődő közönség hangulatban intím körben léptek fel pódiumra a Balassa Társaság elnökéi. Dr. Csengődy Lajos: „A lélek probléma mai állása” címen határoz, a figyelmet mindvégig lekötő magaműködő szabadelőadást tartott.

Dr. Tóth Mátyás legújabb verseiből olvasott fel. A hallgatóság hálaosan tapsoktól és üdöcsögőssé tehetőségű verseket, melyek hatásosan érvényesültek a költő nagyszerű előadásában. A zenei szórakozásról Vadász Bertalan és Vilezál Richard gondoskodtak. Kétütemű előadásban egy Csajkovszkij és egy Schubert dal került bemutatásra. Megérdemelt nagy sikerük volt. Végül Kossik István szép prózája „Galeotto” című novellájának felolvasása hozott derűs perceket a megért hallgatóságoknak. A Balassa Társaság munkássága egy familiáris, bensőséges élet formájában nyilatkozik meg mindenki összefogásával. Legközelebbi felolvasó szakszéküli ülése február 5-én lesz, melynek programjára jövő számunkban visszatérünk.

A Salgótarjáni Református Egyház a folyó évi február hó 3-án este 8 órai kezdettel a salgótarjáni Ipartestület székében hangalapja javára Főtitelendő Dr. Ravasz László dunamelléki református püspök közreműködésével tartandó műsoros estélyére a meghívókat szétküldte, az előkészületeket befejezte, úgy hogy az estély sikere már eleve biztosított van.

A Katolikus Népszövetség salgótarjáni szervezete 1934-ik évi február hó 18-án délután fél 4 órai kezdettel műsoros összejövetelt tart. Belépődíj nincs. Jelenjünk meg minél számbanban.

A salgótarjáni Luther Szövetség ifjúsága jan. 21-én 23 tagú társasággal Bocskárpályára rándult ki az ottani KIE vendégeként és egy kiválóan sikerült farsangi estét rendezett, amelyet a termet zufofóság megfőtő közönség tapsolt és kísért meleg derűvel végig. Az egyes szerepekben Vilett Ella, Kotra Irén, Brózik Andor, Virosták Lajos, Takács Sándor, Dianiska Mária, Turek Berta és a sugó szerepében Micscsa József, tudáruknak annyira a legjavát nyújtották, hogy az eleinte egy kissé idegenkedő közönséget már a másik negyedórán úgy magukkal ragadták, hogy

a végén már a szinpadi dal ritmusára haragostól a közönség tapsa. A prologot kitűnő előadásban Kamarás Zoltán mondotta, Dianiska Mária nagy hatással szavaltat adott elő. Az est anyagilag is kitűnően sikerült s a jövőmed felét az ottani ev. egyháznak, a másik felét a közönségi szegényalap javára juttatták. Nagyon meleg, kedves est emlékével tért haza a tiszteletreméltó önzetlenséggel fardagságot nem kímélő lelkes társaság.

Február 4-én kedélyes farsangi est lesz talán a Kath. Olv. Körben, a Hírnyár általános műkedvelő gárdájának részvételével.

Salgótarjáni Frontharcos Főcsoport. Bajtárs! Február hó 4-én, vasárnap délután fél 3 órakor az Apolló Mozgó színházban a budapesti központi kiküldöttek részvételével tartja évi rendes közgyűlést a Főcsoport. Tárgy: 1. Titkári jelentés az 1933. évről. 2. Pénztárosi jelentés. 3. Tisztikari tájékoztató beszéd. 4. A központi kiküldött beszéde. 5. Indítványok. (Az indítványok a közgyűlés előtt 8 nappal a gyűlést megelőzőleg a titkársághoz beadandók.) Megjelenésére feltétlen számítunk és bajtársi szeretettel várunk! A Salgótarjáni Frontharcos Főcsoport Elnöksége. A közgyűlést pontosan kezdjük! Pontosan jelen meg.

Frontharcos Est február 10-én az Ipartestületben.

Ma este 6 órakor kezdődik az acélgyári Olvasó Együletben a Ludovika Segélyző Nőegylet műsoros teastélye. Legyen ott mindenki, aki szórakozását a legmegnevesebb jótékonykodással akarja összekapcsolni! Minden látogatót jó szívelelv hív és szeretettel lát vendégül a Nőegylet Elnöksége.

Farsangi est. A MÁV. Segédtiszt Kőr helyiségében febr. 2-án este 8 órai kezdettel kedélyes farsangi estély lesz az evang. ifjúság közreműködésével, amelyen 2 egyfelvonásos szindarab kerül előadásra. Belépődíj nincs. Ruhátári díj 50 fillér. Előadás után tánc. Minden érdeklődőt szívesen lát a rendezőség.

„A világháború, amilyenek én láttam“.

József kir. herceg hatalmas, felbecsülhetetlen értékű munkája: „A világháború amilyenek én láttam“ elérkezett befejező VII. kötetéhez, mely a napokban jelenik meg a könyvpiacra.

A hatalmas mű, melyet a királyi Fenség naplójegyzetei és hivatalos akták alapján írt meg, első sorától az utolsóig lebilincselően érdekes olvasmány mindenki számára, értékes és kiváló írói készséggel és megállással írt történelmi adatszöveget, mely sok eddig ismeretlen részletet tár fel a háborús kulisza titkaiból.

A hazaszeretlet és a magyarság sorsa feletti féltő aggodást érezzük ki a könyv minden sorából, mely egyúttal a magyar hősiességek és katonai erények olyan bizonylata, melyet az erre leghivatottabb hadvezér állított ki örök tanúbizonysággal.

Értékben és érdekességben egyaránt nehéz volna különbséget tenni az egyes kötetek között. Ha mégis azt mondjuk, hogy számunkra a két utolsó kötet a legérdekesebb, magyarázatul szolgáljon, hogy a VI. kötet a hősiessen megívott, de gyászos emlékü Piave csatát és az ezt követő bomlást, a VII. bevezető kötet pedig 1918 július 21-től a közeledő, majd tragikusan bekövetkezett teljes összeomlást örökíti meg.

Ebből adunk alábbiakban szemelvényeket:

1918 október 23-án József kir. herceget a király magához rendeli. A kiállítás így folyik le:

Azért hivattalak, hogy közöljem veled, azaz megkérdem, hogy átvonnéd-e délkeleten a védelmet és megmentenéd-e a helyzetet a Balkánra? Az Adria és a Keleti Kárpátok, illetőleg Bukovina között a főparancsnokságot vállalnád-e? Tudom, hogy ez nagy követelmény — Eine grosse Zumutung — de Te már sok nehéz helyzetben tudtál segíteni és mentőleg avatkoztál be a legnehezebb helyzetekbe, azaz sok helyzetet mentettél meg. Némi meggondolás után azt feleltem: Igenis Főlétes Uram örömet, ha annak lehetősége egyáltalában megadatik, hogy a helyzetet javítsam. Ehhez mindegy, hogy a magyar csapatokra van szükségem, amelyekért azután jót is állok. De annyi csapatomnak mindenesetre kell lennie, hogy a megoldás egyáltalában lehetséges legyen, mert nem szeretnék csak azért odamenni, hogy ott föl is forduljak, 50 hónapra nehéz küzdelmek és becstelenséggel vívott háború után! Különben a magyar csapatoknál a hangulat, mint az előre látható volt, olyan kezd lenni, hogy most meg előnyös és lehetséges volna azokat hazájukba szállítani, később azonban majd parancs nélkül, vagy parancs ellenére önként fognak oda menetelni a nélkül, hogy ebben őket meglehetne akadályozni. En az ottani parancsnokságot azon egy föltétel mellett, de akkor kelleszem veszem át, hogy Magyarországot magyar csapatoknak kell védelmezniük és az ottlétüket nemet-összárkók és más nem magyarországi szilvók Magyarországon kiegészítő csapatokkal váltassanak föl ameddig nincs késő! Ő Főlétes azonban telefonon felhívta Arz vezérrezedést és közölte vele a tervet és megparancsolta neki, hogy ma este Glonitzon a pályaudvaron velem mindent megbeszéljen és azután az udvari különvonaton jelentést tegyen. Ezután politikáról kezdett beszélni, elég optimizistakusan. Azt ajánlottam, hogyha nincsen már késő, koronázassa meg magát Csehország királyává és legyen personalunió az integer Magyarországgal. Egy méternyi magyar talajt sem szabad átadni akárhogy követeljük is azt a csehek, mert az a koronázási esküvel is ellenkezik. A legleplezetlenebbül és részletekben elmondtam neki mindent, ami a szíven fektűd. Azt is, hogy az én nevemet emlegetik, mint azt, aki helyette kívánatos volna. Ezt azért mondom neki, hogy tudja, hogy engem a legtisztább, becületes szándék vezet és őt akarom a bukástól megóvni, mert bukásával minden el van vesztve órányva. Láthatólag nagyon meghiúsult, melegen megköszönte a nyíltszívűségemet és én mondtam, hogy azt, ami az én nevemet

illeti, már mások is mondták neki. (1) További tanácsomat kérte, mert helyzete nagyon nehéz. Tanácsoltam neki, hogy erőnk végekben ki lévén merülve, feltétlenül, ha keserves is békéért könyörögni, meg kell azt tenni, kellő formában. A felbujtók csapatainkat is már elrontották, a rothadási folyamat föltartóztatatlannul terjed.

Az előszóban Lamasch és még egy tanárral találkoztam, akikkel igen hosszú megbeszélés volt. Az ő meggyőződésük, hogy mindennel elköltünk, Ausztria és az egész osztrák-magyar monarchia menhelytelenül el van vesztve. Talán Magyarországot még meg lehetne menteni, de nem gyenge vezetéssel!

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától.

11873/1933.

Hirdetmény.

Néhány Löwinger Rezső községi orvos 1200 pengős alapítványának kamatára pályázatot hirdet. A kamatokra minden salgótarjáni szegény pályázhat. A pályázatok írásban, vagy szóban február hó 10-ig a város főjegyzőjénél nyújthatók be.

Salgótarján, 1934. január 8.

A polgármester helyett
Dr. Figus Béla
főjegyző.

A salgótarjáni kir. járásbírósg mint ülvi hatóság.

4358/1933 tk. sz.

Árverési hirdetésnyílvonata

Salgótarjáni Takarékpénztár végrehajtónak végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében az ülvi hatóság a végrehajtási kérelmek következtében az 1881 LX t.c. 176 és 185 §-ai, valamint az 5610/1931 illetve a 35000/1931 I. M. sz. rendelettel értelemben elrendelt az újabb végrehajtási árverést 2000 P tőke köteleseinek 1931. október hó 1. napjától járó 9 százalékos kamatai, 1/3 százalékos váltódíj és 220 P 20 f.-+65 P eddig megállapított per és végrehajtási és árverési kérvényért ezuttal ujabban megállapított 30 P költség, valamint a csatlakoztatott kimondott Reinitz Mor 28 P 50 f. és Dr. Radetzky István 45 P 36 f. tőke kötelese és járulékaiból behajtásra vett a salgótarjáni kir. bíróság területén levő Zagyvaróna községben fekvő a v. cseleklő 71 sz. t. jtkvben A+3-5 sor 271/a/2b, 271/a/2c és 271/a/2d hrz. alatt foglalt „erdő” ingatlantól, melyek időközben a 271/a/2 hrz. jörzsgéteiből jegyezettelt le a melyek a természetben egymás mellett fekvésük és összefüggő egészet alkotnak. B. 1 sorszám kikiáltási árban, azonban a Starjáni Községháza R.-T. javára bekebelezett községiaknázási szolgalmi jogok fenntartásával.

Továbbá a Zagyvarónai 82 sz. t. jtkvben A. 1. 1. 4-30 sorszám alatt foglalt „kert, szántó, rét” ingatlantól, melyen az adó értékbecsítőnyitvány szerint egy lakóház is épült.

B. 4 sorszám szerint Kadlót János végrehajtást szenvedett nevén álló jutalékára kikiáltási árban.

A Zagyvarónai 569 sz. t. jtkvben A+1 sorz. 2113 hrz. alatt foglalt „ház, udvar” ingatlantól B. 3 sorszám szerint Kadlót János nevén álló illetőségére 786 P 50 f. kikiáltási árban, mely ingatlant illetőség a Starjáni Takarékpénztár végrehajtó érdekében a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron alul el nem adható.

A ülvi hatóság az árverésnek Zagyvaróna község házánál való megtartását 1934 évi február hó 16 napjának délelőtti 10 óráig tűzték ki.

Az árverési szándékozók kötelesek bantatónál a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, az 1881 LX t.c. 42 §-ában meghatározott arányománál számított óvadékképes értékpapírokban a kiküldöttnél lenni, vagy a bánatpénz előlegesen bírói letétbe helyezésétől kikiáltott letételi elismerényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881 LX t.c. 147, 150, 170 §-ai 1908. XLI. t.c. 21 §).

Az aki az ingatlant a kikiáltási áránál magasabb ígéretet tett, ha többet igényel senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni.

Salgótarján, 1933. évi október hó 12 n.

Zelenka Ottó s. k.

kir. jb. elnök.

A kiadmány hitelűl: Csomor

kir. ülvi. vezet.

Igen nagyszámú, kiváló minőségű tenyészállatnyaga lesz az országos mezőgazdasági kiállításnak. Az országos mezőgazdasági kiállítás rendezése megkezdte a kiállítás tenyészállat csoportja január 15-ig történt bejelentések feldolgozását és összegezését. Örömmel állapítható meg, hogy a nagyszámú bejelentés meghaladja a múlt évi kiállítás sikere alapján fokozott várakozásokat is, az összes állatfajok csoportjában jóval több állatot jelentettek be, mint amennyit a múlt évben kiállítottak: a szarvasmarhák közel 206 darab a szaporulat, a sertések csoportjában a múlt évi anyagnak körülbelül a

15.001 II. 1934. szám.

A halasszanyarmati m. kir. pénzügyigazgatóságól.

FELHÍVÁS

a folyó 1934. évre szóló általános kereseti, valamint a jövedelem és vagyonadó bevallások beadására. — A folyó 1934. évi általános kereseti adóra, továbbá a I. évi jövedelem és vagyonadóra vonatkozólag legkésőbb I. évi február hó végéig bevallást kell adni.

Fennit adók felmondási határideje 1934. I. 31. (E terminus után érkezett felmondásokat nem fogadják el a hatóság.)

Bevallási nyomtatványok.

A bevallás céljaira kétféle hivatalos nyomtatvány van. Az egyik az általános kereseti adó céljára, a másik a jövedelem vagyonadó céljára szolgál. Ezeket a nyomtatványokat az előállítás költség megtérítése mellett a községi előjáróság-nál (városi adóhivatalnál, kerületi adószámviteli osztálynál) lehet megszerezni, amely az adóbevallások kiállításának módjára nézve is felvilágosítással szolgál.

Büntető rendelkezések.

1. Valótlan adatok bevallását az általános kereseti adónál mint adócsalást, s jövedelem és vagyonadónál mint jövedéki kihágást, az üzleti (gazdasági) köny-

vek adatai alapján való adóztatás esetében pedig a jövedelemadónál is mint adócsalást büntetik.

2. Aki az általános kereseti adóbevallást az előírt határidőben nem adja be a kivétel során megállapított adóalag 1%-át, ha pedig a bevallás beadására hozzá intézett felhívásnak a kitűzött határidőn belül sem tesz eleget, az adóalag 3%-át fizeti bírság fejében.

3. Aki a jövedelem és vagyonadó bevallását az előírt határidőben nem adja be, a kivétel során megállapított adóalag 10%-át, ha pedig a bevallás beadására hozzá intézett felhívásnak a kitűzött határidőn belül sem tesz eleget, a megállapított adónak 50%-át fizeti bírság fejében.

Két szobás lakásból és mellék-helyiségekből álló ház Tatra-utca 59 sz. alatt eladó

Eladó a Fő-u. 220 sz. alatt 999 □-öl területen épült s jelenleg 3600 P évi bért jövedelmező ház. Cim a kiadó: hivatalban. Előnyös vásárlási feltételek.

Tanuló felvételt a acélgyári élelmészeti üzletben.

Hirdessen „A MUNKA”-ban!

Párisi diplomás kozmetikus

Fő-utca 54 szám alatt (Hankus patika felett) Kozmetika intézetét megnyitotta Legmodernebb arcápolás, estélyi kikészítés, szemölcs és hajsálak végleges eltávolítása, garanciával. Jutányos árak. Quarz.

SZÉN ELADÁS!

HOMOKTERENYEI fűtő szén

ROSTÁLT POR ÉS PALAMENTES

10 métermázsza házhoz szállítva 18 P.

10 q I. darabos házhoz szállítva 22 P.

Megrendelhető: Czirbesz-féle vendéglőben lőteri

állomással szemben és lakásomon Fő-utca 80 sz. alatt.

Tisztelettel: (SZABADOS) DONOVÁL JÓZSEF

A jelenleg szállított szénminőség nem hasonlítható össze az eddig szállított minőséggel.

Figyelem! JOBB MINŐSÉGI RÉGIÁRI KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELI

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

27. Sz. 28. V.

31. Sz. 1. Cs.

Schönbrunni álom

Hercegnő adjutánsa

Véngazember

Híradó.

Híradó.

Híradó.

Előadások kezdete: szerdán és csütörtökön este 8, szombaton este 7, 9, vasár- és ünnepnap d. u. 3, 7 és 9 ó-kor.